

en *Boletus elegans* en andere zooals: berk-ruige boleet-vliegenzwam; Coniferen met *Lactarius deliciosus* enz. De paddestoelzoeker moge meer van die verbonden opsporen (*beuk-eik-Boletus luridus*).

Ook zijn geheel nieuw de hoofdstukken over het eten van paddestoelen en de vergiftige soorten Van der Lek geeft ons hier de nieuwste bevindingen en zeer, zeer ernstige waarschuwingen. De onberaden propaganda voor het eten van paddestoelen kan verschrikkelijke gevolgen hebben. Intusschen is de Nederlander voorzichtig en conservatief en wanneer hij de goede raad van Van der Lek opvolgt, om geen enkele paddestoel te eten, die hij niet precies kent, dan loopt hij geen gevaar.

De paddestoelen zijn ook lang niet in de allereerste plaats belangrijk om hun voedingswaarde of giftigheid. Ze nemen een merkwaardige plaats in in het natuurleven, ze verheugen ons door hun schoonheid. Hoewel men paddestoelen het heele jaar door kan vinden treffen zij ons toch het meest in den gloriëtijd van den herfst, in October.

De belangstelling is tegenwoordig zoo groot, dat v. d. Lek reeds beducht wordt en de wensche-lijkheid bepleit van bescherming van paddestoelen. Inderdaad heeft het organiseren van ten-tonstellingen nog al eens sommige van onze bosschen voor een week of zoo ontluisterd. Het is een vraag of het voortdurend plukken van de paddestoelen het ondergrondse weefsel zou benadeelen. Hieromtrent is onderzoek gewenscht. Vroeger heb ik al eens verteld, dat ik voor *Mycelia* nog geen langer leven dan acht jaren heb kunnen constateeren. Mijn Nevelzwamkring, waar ik U drie jaar lang mee heb bezig gehouden, is dit jaar weggebleven. Toch heeft niemand daar geplukt. Alweer iets om op te letten.

Kunnen wij den groei van paddestoelen bevorderen, ze „uitzaaien” op geschikte plaatsen? Van der Lek vertelt daar een paar bemoedigende dingen over.

Zoo is dit boek vol met informatie en aanmoediging. De illustratie is even fraai als leerzaam.

De eerste druk heette „Paddenstoelenboekje”, maar de naam is nu, en terecht, veranderd in „Paddenstoelenboek”. Ik twijfel er niet aan, of het zal de studie van de paddestoelen in ons land in goede banen leiden en tot hooger waarde brengen.

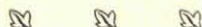
JAC. P. TH.

Dr. J. P. DE GAAY FORTMAN en H. HEIDINGA. *Beknopt Leerboek der Natuurlijke Historie*. Deel III (Ongewervelde dieren) 3e druk. (Groningen. Wolters. 182 p.p. 226 illustraties. Ingen. f 1.90, geb. f 2.25.

„In verband met het algemeen streven naar bezuiniging is deze druk in tekst en illustraties aanzienlijk bekort”.

Het is altijd nog een goed boekje. Maar ik hoop van harte, dat het met die bezuiniging gauw gedaan is en dat de auteurs weer eens, waar het pas geeft, een behaaglijke uitvoerigheid kunnen betrachten. Zij zouden o.a. zeker ook wel graag iets verteld hebben van het Zoölogisch Station in den Helder en de Dierkundige Vereeniging. Onze Hollandsche jongelui mogen wel wat meer van hun eigen land vernemen.

JAC. P. TH.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Nestmateriaal van de Boomklever. In de dennenbosschen vinden we het nest van den Boomklever gebouwd zoo goed als uitsluitend van dennenschorschilfers, keurig gerangschikt. Het is de vraag, wat de vogel nu doet als er weinig of geen dennen voorhanden zijn. De heer L. van 't Sant onderzocht na het uitvliegen van de jongen Nestkast No. 16 in Thijssse's Hof en bevond, dat altijd nog naast denneschilfers ook veel beukeblad, berkeblad en berkeschors gebruikt was.

T.

Een raaf op de Veluwe. Op 29 September j.l. ontdekten eenige kennissen en ik bij Terlet (Veluwe) een raaf. Komend uit een brandgang bleef de groote forsche vogel langen tijd op een doode tak zitten tegen den rand van het bosch, onder het uitbrengen van hooge ongelukkige